

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
19.05.2019

ВИСНОВОК

про невідповідність судді Солом'янського районного суду міста Києва Криворот Оксани Олексіївни критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Солом'янського районного суду м. Києва **Криворот Оксану Олексіївну** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя допускала дії (бездіяльність) або ухвалювала рішення, обумовлені політичними мотивами, корпоративною солідарністю, маніпулюючи обставинами чи законодавством, або мала економічну, корупційну чи іншу особисту зацікавленість в ухваленні (не ухваленні) певного рішення.

(підпункт 1.8. п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

1.1. Суддя вирішувала справу, ігноруючи факти, що свідчать про очевидну фальсифікацію документів чи інших доказів.

(підпункт 3.9 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Суддя на підставі очевидно підроблених документів ухвалила незаконне рішення про покарання учасника акцій протестів у часи Революції Гідності.

Суддя прийняла постанову у справі № 760/956/14-п від 27.01.2014, якою особу притягнуто до адміністративної відповідальності у виді штрафу.

[Постановою](#) у справі від 20.03.2014 цю особу було звільнено від відповідальності на підставі Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з

приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 № 743-VII.

Загальновідомо, що 29.12.2013 [відбулася](#) одна з наймасштабніших акцій Автомайдану - поїздка до замиської резиденції "Межигір'я". Після цього учасників акції почали переслідувати шляхом складання щодо них працівниками ДАІ фальсифікованих рапортів та протоколів. Потім на підставі цих документів судді ухвалювали рішення про покарання власників автомобілів, які насправді нічого не порушували.

Як раніше зазначала Громадська рада доброчесності у [висновку щодо Лев'ятка В. В.](#), є підстави вважати, що такі рішення вносились у зв'язку із вказівками з Адміністрації Президента Януковича. Також суддя Шевченківського районного суду м. Києва [Ірина Макаренко публічно заявила](#) про наявність такого тиску з боку голови цього суду.

1.2. Суддя ухвалювала рішення на користь певної особи, інакше, ніж в інших випадках (при розгляді аналогічних справ).

(підпункт 2.1. п. 2 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Суддя розглядала справи щодо притягнення двох чинних членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів до адміністративної відповідальності за ч.2 ст.172-6 КУпАП у зв'язку із порушення ними обов'язку подати повідомлення про суттєві зміни в майновому стані.

У справі № 760/8189/17 суддя розглядала протокол, складений 10.05.2017 старшим оперуповноваженим відділу протидії корупції Департаменту захисту економіки НПУ, відповідно до якого **член Вищої кваліфікаційної комісії суддів Юрій Тітов** не подав повідомлення про суттєві зміни в майновому стані, що стосуються отримання доходу у вигляді заробітної плати (винагороди) за лютий 2017 року.

За результатом розгляду справи суддя прийняла [постанову](#) від 16.11.2017, якою адміністративну справу відносно Тітова Ю.Г. про притягнення його до адміністративної відповідальності за ч.2 ст. 172-6 КУпАП закрила у зв'язку з відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення. Рішення мотивоване тим, що "розмір визначеної законом заробітної плати у вигляді посадового окладу особи публічної служби (суб'єкта декларування), що фактично становить основу майнового стану такої особи, підлягає декларуванню у порядку, передбаченому ст.45 Закону №1700-VII."

Тобто суд вирішив, що член ВККС при отриманні щомісячного доходу, що перевищує 50 прожиткових мінімумів взагалі не повинен подавати щомісячні повідомлення про

істотні зміни майнового стану у зв'язку з тим, що це є зарплатою. При цьому судом не взято до уваги, чому ж тоді Тітов Ю.Г. продовжує їх щомісячно подавати.

Звертаємо також увагу, що протокол щодо Тітова Ю.Г. двічі розглядався суддею. Вперше його було подано до суду у червні 2017 року. [Постановою](#) від 19.06.2017 суддя повернула справу на дооформлення у зв'язку із відсутністю у матеріалах справи наказу Голови Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про набуття Тітовим Ю.Г. повноважень члена кваліфікаційної комісії суддів України. Однак такого документа взагалі не існує, підставою для набуття таких повноважень є рішення органу, який призначив члена ВККС. У випадку Ю.Тітова це рішення XII позачергового З'їзду суддів України від 25.09.2014. Тобто суд відмовився розглядати справу та вимагав документ, якого взагалі не існує. Завдяки цьому Протокол щодо Ю.Тітова розглядався вже після закінчення строку притягнення його до адміністративної відповідальності.

У справі № 760/9432/18 суддя розглядала протокол, складений 04.04.2018 Національним агентством з питань запобігання корупції (надалі - НАЗК), відповідно до якого **член Вищої кваліфікаційної комісії суддів Володимир Бутенко** не подав повідомлення про суттєві зміни в майновому стані, що стосуються отримання доходу у вигляді заробітної плати (винагороди) за другу половину січня 2018 року на суму 164 635 грн.

За результатом розгляду справи суддя прийняла [постанову](#) від 27.07.2018, якою адміністративну справу відносно Бутенка В.І. про притягнення його до адміністративної відповідальності за ч.2 ст. 172-6 КУпАП закрила у зв'язку з відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення. Рішення мотивоване тим, що: *“Різниця між доходом у вигляді заробітної плати за грудень 2017 та січень 2018 становить лише 3 078, 78 грн., що не може вважатися істотною чи суттєвою зміною майнового стану суб'єкта декларування. Вказана сума заробітної плати за другу половину січня 2018 року - 164 634, 95 грн., не є доходом, який суттєво змінив майновий стан суб'єкта декларування в розумінні ч.2 ст.52 Закону України «Про запобігання корупції» від 14.10.2014 року.”*

Суд використав вже іншу аргументацію, порівняно з постановою щодо члена ВККС Тітова Ю.Г. Суд фактично **змінив встановлене законом правило** визначення істотності зміни майнового стану, яка підлягає декларуванню. Замість порівняння незадекларованого доходу з 50-ма розмірами прожиткових мінімумів, як це визначає закон, суддя зробила порівняння доходів члена ВККС за різні місяці, що не передбачено законом. З цього суддя зробила висновок, що член ВККС взагалі не має обов'язку вносити повідомлення про істотні зміни у майновому стані. При цьому суд не пояснив, чому тоді член ВККС подавав і продовжує подавати такі повідомлення щомісяця.

Відзначимо, що справа щодо Бутенка В.І. розглядалась суддею після задоволення [самовідводу](#) судді Мозолевської О.М., Тому, як і у випадку зі справою члена ВККС Ю.Тігова, розгляд справи В.Бутенка відбувався після закінчення строків притягнення до адміністративної відповідальності.

Громадською радою проаналізовано інші рішення, які виносились суддею при розгляді схожих справа про притягнення його до адміністративної відповідальності за ч.2 ст. 172-6 КУпАП і встановила суттєві відмінності у тлумаченні та застосуванні законодавства. Також спостерігається відмінність підходу до осіб, які займають керівні та некерівні посади.

Так, суддя розглядала справу № 760/25482/17 на підставі протоколу про адміністративне правопорушення №55-06/39 від 16.11.2017, складеного Національним агентством з питань запобігання корупції щодо начальника управління соціального захисту інвалідів, чорнобильців, ветеранів Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради. 28.07.2017 посадова особа отримала дохід, який складався з заробітної плати, відпускних, матеріальної допомоги на оздоровлення та також на вирішення соціально-побутових проблем, в розмірі 116 711, 00 грн., але не внесла повідомлення про істотні зміни у майновому стані.

[Постановою](#) від 06.03.2018 суддя закрила справу у зв'язку з відсутністю в діях особи складу адміністративного правопорушення. Однак в суд, на відміну від висновків у справі щодо членів ВККС вказав, що посадовець повинна була подавати повідомлення про істотні зміни у майновому стані, але не подала їх через технічні збої у програмі.

У справах № [760/5664/17](#) та № [760/5665/17](#) протоколи були складені за те, що заступник Міністра екології та природних ресурсів України не подав повідомлення про істотну зміну у майновому стані після нарахування йому заробітної плати у сумі, що перевищує 50 прожиткових мінімумів.

При розгляді цих справ суд прийшов до висновку, що посадовець повинен був повідомляти про істотні зміни при отриманні зарплати. У [Постанові](#) Солом'янського районного суду м.Києва від 19.05.2017 вказано: *“суд приходить до висновку що дохід, який був нарахований, але не сплачений (не отриманий) не повідомляється суб'єктом декларування лише в тому разі, коли такий дохід не був отриманий з причин, що не залежали від волі суб'єкта декларування, в іншому випадку, суб'єкт декларування зобов'язаний декларувати доходи, зокрема заробітну плату, яка була нарахована. За таких обставин ОСОБА_3 зобов'язаний був у десятиденний строк з моменту отримання інформації про нарахований та отриманий дохід, письмово повідомити про це Національне агентство з питань запобігання корупції.”*

За результатом розгляду справ суддя прийшла до висновку, що заступник Міністра не знав про розмір нарахованої йому заробітної плати, а тому провадження слід закрити: *“В матеріалах справи відсутні докази про те, що у ОСОБА_3 була інформація про суму нарахованого доходу до моменту отримання довідки № 122 від 21.12.2016. Оскільки в діях ОСОБА_3 вбачається несвоєчасне повідомлення про суттєві зміни у його майновому стані, але з причин, що не залежали від його волі, суд приходять до висновку про відсутність в діях останнього суб'єктивної сторони складу адміністративного корупційного правопорушення, передбаченого ч.2 [ст.172-6 КУпАП.](#)”*

Важливо відзначити, що при розгляді вказаних справ, щодо членів ВККС та осіб, які займають керівні посади суддя наголошувала на відсутність доказів, які б свідчили про вину чиновників у інкримінованих їм порушеннях. Так у [Постанові](#) Солом'янського районного суду м.Києва щодо члена ВККС В.Бутенка зазначено: *“у протоколі та наданих до нього матеріалах відсутні будь-які належні та допустимі докази, що вказують на наявність умислу у діях Бутенка В.І.”*

Натомість при розгляді справи № [760/27827/18](#) щодо інспектора відділу митного оформлення №1 митного посту «Західний» Київської міської митниці ДФС та справи № [760/5191/18](#) щодо інспектора відділу адміністративної практики Управління патрульної поліції суддя встановила їх вину з наступним обґрунтуванням: *“приймаючи до уваги, що належних та достовірних доказів на підтвердження відсутності в діях останньої складу адміністративного правопорушення не надано”*.

При розгляді справи [760/10083/17](#) щодо директора департаменту документально-господарського забезпечення Антимонопольного комітету суддя встановила порушення чиновником ч.2 ст. 172-6 КпАП України, але звільнила від адміністративної відповідальності *обмежившись усним зауваженням.*

Наведені приклади з точки зору зовнішнього поінформованого спостерігача свідчать про маніпулювання суддею нормами права, застосування різного тлумачення в залежності від статусу правопорушника та застосування особливого підходу до високопосадовців, що сприяє їх ухиленню від відповідальності.

2. Суддя умисно або внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов'язків повідомила недостовірні (у тому числі неповні) відомості у декларації доброчесності та декларації родинних зв'язків.

(підпункти 3.1 та 3.2 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

У [декларації](#) доброчесності за 2016 рік суддя у п.19 вказала, що на неї не застосовуються заборони, передбачені законом “Про очищення влади”. Однак це не відповідає дійсності, що підтверджується фактами, вказаними у пп. 1.1 п. 1 цього висновку.

Відповідно до п.13. ч.2 ст. 3 Закону «Про очищення влади» заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до судді, який ухвалив рішення про притягнення до адміністративної відповідальності осіб, звільнених від адміністративної відповідальності відповідно до Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014.

Суддя прийняла постанову від 27.01.2014 у справі № 760/956/14-п, якою особу було притягнуто до адміністративної відповідальності, а пізніше [постановою](#) від 20.03.2014 звільнила від відповідальності на підставі Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014, а отже, суддя підпадає під дію Закону «Про очищення влади».

Звертаємо увагу, що питання про правила заповнення п.19 декларації доброчесності були предметом розгляду Вищої кваліфікаційної комісії суддів, Вищої ради правосуддя та Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

[Рішенням](#) Вищої кваліфікаційної комісії від 22.04.2019 № 97/ко-19 за аналогічних обставин було встановлено факт надання суддею Соломянського районного суду м.Києва Українцем. В.В. недостовірної інформації у п.19 Декларації доброчесності.

[Рішенням](#) Вищої ради правосуддя від 05.09.2017 № 2620/0/15-17 відмовлено у внесенні подання Президентіві України про призначення Білика О.В. на посаду судді Голосіївського районного суду міста Києва. Однією з причин такого рішення було саме те, що суддя вказав недостовірну інформацію у п. 19 декларації доброчесності. При цьому Вища рада правосуддя відкинула аргумент судді про те, що він керувався відповідною довідкою про результати перевірки на підставі Закону «Про очищення влади», підписаною головою суду, де вказано, що обмеження, що передбачені цим законом не поширюються на нього. Вища рада правосуддя врахувала, що ця довідка не відповідає фактичним обставинам та була видана з порушенням порядку.

Це рішення було оскаржено до Верховного Суду. Рішенням Касаційного адміністративного суду від 01.02.2018 у справі № [800/402/17](#), яке набрало законної сили, відмовлено у задоволенні позову судді та повністю залишено у силі рішення Вищої ради правосуддя. У рішенні суду зокрема вказано:

«101. Суд відхилив покликання позивача на Довідку за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади» (а.с.57), за якою встановлено, що "до ОСОБА_2 не застосовуються заборони, передбачені частинами третьою або четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади», з урахуванням рішення Ради суддів України № 23 від 03.03.2016 р.", оскільки зазначена Довідка не є підставою для заповнення декларації доброчесності судді.

102. Як зазначено у ст. 62 Закону «Про судоустрій та статус суддів» декларація доброчесності судді складається з переліку тверджень, правдивість яких суддя повинен задекларувати шляхом їх підтвердження або непідтвердження.

103. Таким чином, виявлення у декларації доброчесності неправдивих тверджень, навіть якщо вони підтверджені довідкою за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади», свідчить про порушення вимог щодо заповнення декларації.

104. Заповнюючи декларацію доброчесності, суддя ОСОБА_2, який приймав рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 КУпАП, усвідомлював, що ці рішення передбачені ст. 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» і про їх ухвалення необхідно зазначити у декларації. Проте не зробив цього».

3. Суддя безпідставно не задекларувала своєчасно своє майно чи члена своєї сім'ї, що є ліквідним активом.

(підпункт 4.6 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Грамодської доброчесності від 11.01.2019)

У деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданих за [2015](#), [2017](#) та [2018](#) роки, суддя вказала, що її фактичним місцем проживання є м. Київ (у 2015 році) і с. Хотів Києво - Святошинського району Київської області (у 2017 та 2018 роках). Водночас суддя не задекларувала жодного об'єкта нерухомого майна, придатного для проживання, який би належав їй на праві власності чи користування у цих населених пунктах, як і в будь-якому іншому місці.

У декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданій суддею за [2016](#) рік, зазначено, що у користуванні судді перебуває квартира площею 31,3 кв. м., право на яку було набуто у 2005 році, однак раніше це право не декларувалося.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але має бути оцінена у

сукупності з іншими обставинами, які характеризують суддю та можуть свідчити про невідповідність критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Як [повідомляється](#) на веб-сайті Центру протидії корупції, суддя під час постановлення [ухвали](#) в кримінальному провадженні не побачила підстав для стягнення застави у розмірі 1,5 млн грн з головного інженера відділу капітального будівництва Північного регіонального управління Державної прикордонної служби України Володимира Цалка у так званій “справі стіни”. Цалка підозрювали у корупційних зловживаннях, у результаті яких державі були завдані збитки у розмірі понад 16,68 млн грн. [За інформацією](#) детективів Національного антикорупційного бюро України, Цалко багаторазово порушував запобіжний захід щодо перебування в населеному пункті, у якому він проживає – м. Вишгороді. Зокрема, Цалко пояснив, що його телефон перебував у Києві через те, що лежав у його машині, якою користувалася дружина. Особисто ж він приїздив до Києва, щоб придбати їжу для сина. Проте, як зазначається в [матеріалі](#) Центру протидії корупції, згідно з дослідженням у суді відеоматеріалом, замість безлактозної продукції сину, Цалко придбав в супермаркеті 4 пляшки пива, одну з яких допив ще до того, як дійшов до каси.

2. За інформацією сайту [“Наші гроші”](#), суддя була у складі колегії, яка винесла [вирок](#) начальнику управління тилу Національної гвардії Манжурі, якого працівники СБУ затримали при отриманні хабара у 232 тисячі гривень від керівників ТОВ «Візит» за сприяння у тендері щодо м’ясних консерв. Манжура був визнаний винним у шахрайстві, однак, його звільнили від відбування призначеного покарання з випробуванням з іспитовим строком три роки.

Громадська рада доброчесності не оцінює законність цього рішення, а звертає увагу, що мінімальне покарання за корупційні злочини викликає негативну реакцію з боку громадськості і нарікання на роботу судів.

3. За інформацією сайту ["Наші гроші"](#), очільник Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі - НКРЕКП) Дмитро Вовк і його наступниця Оксана Кривенко відмовились видати НАБУ даних формули «Роттердам+». Детектив НАБУ склав щодо Вовка протокол про адміністративне правопорушення по ст. 185-13 КУпАП («Невиконання законних вимог посадових осіб НАБУ»), що передбачає накладення штрафу від 4250 до 6800 грн. Цей протокол одразу був переданий до Солом’янського районного суду м. Києва.

У травні 2018 року Президент України [звільнив](#) Вовка з посади голови НКРЕКП. Новим очільником Нацкомісії була обрана Оксана Кривенко. Зважаючи на нове керівництво регулятора, НАБУ надіслало до НКРЕКП новий запит щодо розрахунку формули «Роттердам+». Однак Кривенко теж відмовилася надавати ці дані. У НАБУ

склали протокол про адмінпорушення і на неї. Протокол теж направили до суду, де він потрапив до судді Оксани Криворот.

Справу щодо Кривенко суддя Криворот закрила через те, що «голова НКРЕКП ОСОБА_2 реалізувала надане їй нормами Конституції України та закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» право відмовити у наданні таких відомостей» (цитата з судового рішення).

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до початку його співбесіди з Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, оскільки суддя не надала Раді свої контакти, а голова Солом'янського районного суду м.Києва відмовилась надати контакти суддів на запит Ради.

Також звертаємо увагу, що відповідно до Орієнтовного графіка проведення Комісією співбесід із суддями в межах кваліфікаційного оцінювання на відповідність займаній посаді на 2019 рік суддя мала проходити оцінювання у березні 2019 року. А відповідно до графіка, який наданий Комісією Громадській раді доброчесності - 20.05.2019. Однак жоден з графіків не дотримано, а тому Рада позбавлена можливості належно планувати власну роботу.

Громадська рада нагадує, що відповідно до ч.1 ст. 100 Закону “Про судоустрій та статус суддів” член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не має права брати участь у розгляді питання та ухваленні рішення і підлягає відводу (самовідводу), якщо наявні дані про конфлікт інтересів або обставини, що викликають сумнів у його безсторонності. Ми розраховуємо на неухильне дотримання Комісією цієї норми при розгляді даного Висновку та вирішенні питання про підтримку рішення колегії Комісії, ухваленої щодо судді, відповідно до абзацу третього підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою рішення)**

19.05.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 18 - ма голосами з 19 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь 18 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Куйбіда Роман
- 4) Кулібаба Андрій
- 5) Марчук Антон
- 6) Маселко Роман
- 7) Мелких Едуард
- 8) Моторевська Євгенія
- 9) Остапенко Дмитро
- 10) Савчук Андрій
- 11) Середа Максим
- 12) Смалюк Роман
- 13) Соколенко Наталія
- 14) Стригун Дмитро
- 15) Сухоставець Роман
- 16) Чижик Галина
- 17) Шепель Тарас
- 18) Яким'як Олег

**Координатор
Громадської ради доброчесності**

(підписано електронним цифровим підписом)